

Illustrer : periodiek voor de alumni van de Universiteit Utrecht

<https://hdl.handle.net/1874/404418>

Illuster

Utrechts
Universiteitsfonds

Universiteit Utrecht

Alumnimagazine

Augustus 2017

UU on tour door
Azië en Australië in
oktober – november.

►► www.uu.nl/alumni/agenda

Literatuur in de stad

Utrecht UNESCO City
of Literature

Schimmels in het
museum

Zonder Olaf Schuiling
Fonds had mijn
onderzoek niet gekund

InclUusion: buddy's en
vooral vrienden

Illuster

De aftrap

Utrecht is voor het leven!

Beste mede-alumni, We delen allen een duurzame band. Die heet Utrecht en haar universiteit. Voor sommigen van u is de Domstad wellicht ver verleden tijd, voor anderen is zij een recente ervaring, maar Utrecht is altijd voor het leven.

Het Utrechts Universiteitsfonds vergezelt u op de reis van pas afgestudeerde tot gerijpte alumna. Het fonds dat hand in hand werkt met het alumnibureau, slaat een brug tussen u en de stad met de universiteit die uw academische opleiding heeft verzorgd.

Tijdens de afgelopen Dies Natalis ontving prof. Sangeeta Bhatia een eredoctoraat. In haar dankwoord sprak ze bewogen over het belang van *diversity in perspectives*. Daarmee raakte ze bij mij een snaar. Met *diversity in perspectives* onderscheidt de Universiteit Utrecht zich, terwijl het tegelijk garant staat voor een invulling van haar motto: *Bright Minds, Better Future*. Onze universiteit wil excelleren, in zowel onderwijs als onderzoek, op thema's die veelal zijn ondergebracht in haar strategische thema's: *Dynamics of Youth, Institutions for Open Societies, Life Sciences en Sustainability*.

De komende jaren zal het Universiteitsfonds contact met u zoeken om uw belangstelling voor de Universiteit Utrecht aan te wakkeren en uw steun te vragen. Ik hoop dat het contact met u blijft of herleeft.

Want Utrecht is voor het leven!
Hartelijke groet,

Lodewijk Hijmans van den Bergh
Voorzitter Utrechts Universiteitsfonds

Inhoud

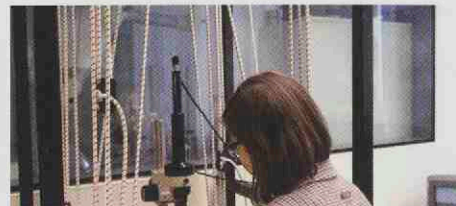
- 4 In Utrecht
- 6 Generatie UU
- 8 De loopbaan van... Marten Roorda
- 10 Goed besteed
- 12 JAN — Jonge Alumni Netwerk
- 14 UU centraal
- 18 Bouwjaar 2015
- 19 DUB
- 20 Alumni interview
- 22 In de spotlight
- 24 In beeld, toen
- 25 Bericht uit... Rome en Montpellier
- 26 Een greep uit de agenda
- 28 In beeld

'Schoon water is een mensenrecht'

Generatie UU

6

10

'Zonder dit geld had mijn onderzoek niet gekund' Goed besteed

Literatuur is overal in de stad

UU centraal

14

'We leggen een nieuw vakgebied bloot'

Alumni interview

Bericht uit... Rome en Montpellier

25

'Je onderdompelen in de lokale cultuur'

De opening

Tekst Armand Heijnen · Foto Robert Gosterbroek

Colofon

Illustrer is een uitgave van de Universiteit Utrecht en het Utrechts Universiteitsfonds, verschijnt drie keer per jaar en wordt toegezonden aan alumni van de Universiteit Utrecht.

Redactie Xander Bronkhorst, Joost Dankers, Robbert Jan Feunekes, Sophie van den Elsen, Armand Heijnen (eindredacteur a.i.), Stephanie Helfferich, Inge Mathijssen en Hanneke Olivier.
Redactieraad Marianne Hoornenborg, ondernemer De Recht & Krom Producties; Olfert Koning, communicatieadviseur GGZ Nederland; Arie Smit, oud-directeur TeleacNot; David Veldman, bladmanager/tekstschrijver Uitgeverij Virtùmedia.
Art direction & vormgeving flowdesign.nl
Druk Xerox.

ISSN 1338-4703
22e jaargang, #80.
© Universiteit Utrecht
Overname van artikelen met bronvermelding is toegestaan. Illustrer wordt gedrukt op milieuvriendelijk fsc-papier.

Volg ons op Facebook en LinkedIn: Alumni Universiteit Utrecht
E-mail: alumni@uu.nl

Adreswijzigingen graag doorgegeven aan alumni@uu.nl

Zorg voor onze planeet en zijn mensen

Feike Sijbesma, CEO bij Koninklijke DSM en alumnus Medische Biologie van de Universiteit Utrecht, werd bij de afgelopen Dies in maart uitgeroepen tot **Alumnus van het Jaar**. Sijbesma kreeg de onderscheiding omdat hij een belangrijke aanjager is van het circulair ondernemen, en daarmee een inspiratiebron voor studenten.

Eerder al werd Sijbesma door de VN uitgeroepen tot *Humanitarian of the Year* voor zijn strijd tegen ondervoeding en recent heeft de Wereld Bank hem naast Kofi Annan benoemd tot *Climate Leader*. In zijn dankwoord beklemtoonde Sijbesma dat studenten en alumni zich bewust moeten zijn van de impact die ze kunnen hebben en dat ze daartoe de verantwoordelijkheid moeten nemen die daarbij hoort. Illustrer praat daarover verder met hem.

Wat heeft uw studie bijgedragen aan uw visie en ambities?
Respect, bewondering en zelfs liefde voor de schoon-

heid van het leven, de biologie. En dus voor de harmonie en de zorg voor deze planeet en de mensen die er leven. Het blijft een bijna wonder. Ik heb de kansen gekregen mij te ontwikkelen in vele opzichten, qua kennis maar ook in de studentenvereniging en de studentenpolitiek. Daar ben ik dankbaar voor.

Aanpassen of Veranderen? *Survival of the fittest*, degene die zich het beste kan aanpassen aan veranderende omstandigheden, zal het meest succesvol zijn. Deze les, van Charles Darwin, heb ik geleerd tijdens mijn biologiëstudie. Aanpassen, jezelf heruitvinden, geldt ook voor succesvolle organisaties, en zelfs voor eenieder persoonlijk. Maar, het is niet alleen aanpassen om te overleven, voor mij is het ook veranderen met een doel, een visie, en dat is wat DSM de afgelopen 15 jaar gedaan heeft.

Impact of verantwoordelijkheidsgevoel? De laatste 75 jaar hebben bedrijven meer impact gekregen en daarmee ook een veel bredere verantwoordelijkheid. En daarom moeten bedrijven niet alleen hun aandeelhouders vooropzetten, maar net zo goed oog hebben voor het wel en wee van de samenleving en onze planeet: people, planet, profit: tegelijk economische-, ecologische en sociale waarde creëren.

De economie draait niet om geld verdienen, daar is het niet voor uitgevonden. De economie is een distributiemodel van competenties en welvaart, begonnen met ruilhandel, om samen langdurig op deze planeet goed te kunnen leven. Geld is hierbij een middel, geen doel. Dat zijn we misschien een beetje uit het oog verloren. ◀

'On tour' door Europa en verder...

Afgelopen juni ging de Universiteit Utrecht op reis naar acht grote Europese steden om daar alumni en toekomstige studenten te ontmoeten. Studenten die in september in Utrecht komen studeren konden zo al alumni treffen die hun ervaringen aan hen vertelden en hen 'tips en tricks' konden geven over

studeren in de Domstad. Tegelijkertijd konden alumni terugkijken op hun Utrechtse periode en contact maken met andere alumni.

Aan het eind van dit jaar wil het Alumnibureau nog zo'n rondreis organiseren, deze keer buiten Europa, namelijk naar Azië (China, Singapore en Indonesië) en Australië. Het bureau brengt dan alumni samen, bezoekt alumni op zusteruniversiteiten, in bedrijven en instituten, waar het onder andere stagemogelijkheden voor studenten bespreekt. Ook grijpt het Alumnibureau de gelegenheid aan om het verhaal van de Universiteit Utrecht met potentiële studiekeziers te delen en om Utrechtse wetenschap te presenteren aan alumni die na hun afstuderen naar de andere kant van de wereld zijn gegaan.

►► Hou de online-agenda en de mailbox in de gaten voor de precieze data van deze alumni-bijeenkomsten 'on tour'.

Living Lab in Kanaleneiland

Drank, winkels, eten, gokken, seks, roken; hoe kun je mensen helpen weerstand te bieden aan alle verleidingen die ze dagelijks tegenkomen? Om daar achter te komen doet Denise de Ridder, hoogleraar gezondheidspsychologie aan de Universiteit Utrecht, met haar team in het Self-regulation Lab onderzoek naar *nudging*: vriendelijke duwtjes die mensen tot goede keuzes proberen te bewegen. Bijvoorbeeld door sla in de kantine beter in het zicht te leggen dan kroketten.

Eind vorig jaar opende het Self-Regulation Lab in samenwerking met de gemeente Utrecht een zogeheten 'Living Lab'. Niet binnen de muren van de universiteit, maar in Nieuw Welgelegen, een groot buurtcentrum in Kanaleneiland waar onder meer het Globe College en MBO Utrecht gevestigd zijn. Leerlingen, medewerkers en wijkbewoners worden, bijvoorbeeld als proefpersonen, nauw betrokken bij het onderzoek.

Naast de Universiteit en de gemeente Utrecht is ook Wageningen University betrokken bij het Living Lab, net als vier maatschappelijke partners: WRR, NSOB, RIVM en RVS. Het project wordt gefinancierd door de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO).

Op 23 en 24 juni werden de eerste resultaten van het Living Lab gepresenteerd tijdens de *Wink the nudge conference* in het Utrechtse Academieggebouw.

140 Jaar Bosatlas

In 1877 maakte schooneester Bos zijn eerste atlas; inmiddels is 'Bosatlas' een begrip in Nederland, zozeer zelfs dat het is opgenomen in het Groene Boekje der Nederlandse

taal. Nu, 140 jaar later, is inmiddels de 55ste editie van deze schoolatlas verschenen. Ter ere daarvan en van dit jubileum heeft conservator Marco van Egmond van de Universiteitsbibliotheek de 36 voor-oorlogse

edities gedigitaliseerd en op internet beschikbaar gesteld. Dat gebeurde met steun van het K.F. Hein Fonds, een bevriend fonds waaraan het Universiteitsfonds een gebundelde aanvraag van universitaire projecten mag voorleggen. Die selectie van gedigitaliseerde kaarten toont niet alleen geografische wijzigingen, maar ook veranderingen in de opvattingen van redacteurs van hoe de kaarten te presenteren.

Op 14 juni organiseerde de bibliotheek in het Utrecht Science Park een symposium over het gebruik van de atlas in het onderwijs. De Universiteit Utrecht heeft een lange historie op het gebied van cartografie.

Kinderen ontdekken wetenschap

In de afgelopen zomermaanden heeft de Universiteit zo'n 550 basisschoolleerlingen ontvangen voor de zogeheten Summerschool Junior. De kinderen werden gedurende een hele week door studenten opgevangen op en rondgeleid door het Science Park om onderzoek te doen naar bijvoorbeeld hun eigen DNA of naar hoe rivieren, heuvels en bergen ontstaan. Voor leerlingen van de onderbouw van de middelbare school was er voor het eerst een Advanced Edition rondom het thema 'duurzaamheid'.

Directeur van de Summerschool Junior Maarten Reichwein:

"Een masterstudent heeft onderzoek gedaan hoe kinderen die op een grotere afstand van de universiteit en van wetenschap staan, ons programma ervaren. Want tot nog toe hadden we vooral kinderen met hoger opgeleide ouders, maar dat zouden we graag willen verbreden. Veel kinderen hebben alleen een beeld bij wat wetenschap is als het om rare dingen gaat; ze kennen de dokter als ze ziek zijn en de advocaat als er iets is misgelopen. We hopen in de Summerschool Junior te kunnen laten zien dat wetenschap veel breder is, wat onderzoekers doen, en hoe ze dat doen."

Aan de Summerschool Junior neemt een team van ongeveer 80 vrijwillige studenten deel, zowel uit de faculteiten als van de Academische lerarenopleiding Primair Onderwijs (Alpo). Student Aardwetenschappen Anne Kruijt is het hele afgelopen jaar met een team van drie andere studenten hard bezig geweest om deze editie op poten te zetten: "Ik vind het fantastisch om mee te kunnen werken aan de Summerschool Junior. Het enthousiasme en de frisse blik van de kinderen werkt aanstekelijk en zorgt ervoor dat iedereen, vrijwilligers én deelnemers, de weken als een soort feestje ervaren. We werken keihard, maar toch is het een groot zomers feest rondom het thema wetenschap. Dat is wat de Summerschool Junior voor mij is!"

Nederlandse beeldvorming over modernisering

Cultuurhistoricus Jesper Verhoef heeft voor zijn proefschrift onderzocht hoe Nederlanders in de vorige eeuw reageerden op de komst van film, draagbare radio en televisiequizen. Verhoefs analyse van publieke debatten hierover in een groot aantal gedigitaliseerde kranten, laat zien hoe ideeën over een Nederlandse identiteit werden uitgedragen en in welke mate Amerika daarbij als de 'Ander' werd gebruikt om zich tegen af te zetten. Amerikanen werden in die debatten geportretteerd als een naïef, enkel door geld en sensatie in beweging te brengen volk. Na de Tweede Wereldoorlog werd dit oordeel iets milder, maar bleven er stereotypes bestaan. In vergelijking daarmee waren Nederlanders

nuchter, gematigd en gezellig. Dit gold tot de jaren zeventig, vanaf toen traden ook in Nederland uitwassen van modernisering, zoals individualisering, infantilisering en materialisme aan de dag. Uit het onderzoek, waarop Verhoef in mei promoveerde, blijkt hoezeer Nederlanders worstelden met de modernisering. De opkomst van radio of tv leidde steevast tot heftige emoties en verzet. Deze bevinding kan de hedendaagse angst voor ingrijpende gevolgen van nieuwe media zoals de iPad helpen relativeren.

Twee 'Spinozisten' in Utrecht

De Utrechtse hoogleraren Albert Heck en Alexander van Oudenaarden ontvingen afgelopen zomer allebei een NWO-Spinozapremie, de hoogste wetenschappelijke onderscheiding in Nederland. Zij worden wereldwijd gezien als pioniers in de biomoleculaire wetenschap. De Spinozalaureaten mogen het prijzengeld van 2,5 miljoen euro vrij besteden aan hun onderzoek.

Van Oudenaarden is blij dat de Spinozaprijzen dit jaar zijn toegekend aan wetenschappers die aandacht hebben voor multidisciplinair samenwerken en technologische ontwikkeling. "Ik denk dat dat echt de toekomst is: we moeten het samen doen en hebben daar de beste technologie bij nodig."

Elk mens heeft recht op drinkwater. En er is genoeg voor iedereen, zeggen **Marleen van Rijswick**, hoogleraar Europees en nationaal waterrecht, en promovenda **Daphina Misiedjan**. Prima voor elkaar dus? Toch niet. Want mondiaal heeft lang niet iedereen toegang tot water. De essentie van het probleem is volgens de Utrechtse onderzoekers dan ook niet kwantitatief, maar normatief: hoe wordt water verdeeld en wie beslist dat?

Hoogleraar en promovenda:

‘Schoon water is een mensenrecht’

Marleen van Rijswick: “Het mooie van water vind ik dat het belang ervan makkelijk duidelijk te maken is: iedereen weet wat het is en iedereen weet dat je er niet zonder kunt. Alleen denken mensen bij het onderwerp doorgaans niet meteen aan wetgeving.”

Daphina Misiedjan: “Regels kunnen veel conflicten opleveren. Dat bleek ook uit onze casestudie in Jemen. In de wetgeving staat dat iedereen recht heeft op

water; ‘het is van god gegeven’. Maar er is tegelijkertijd wetgeving die bepaalt dat water door middel van vergunningen wordt verdeeld. De wetten berusten op verschillende normatieve uitgangspunten. Mensen

denken: ‘Waarom moet ik ervoor betalen en een vergunning aanvragen als ik er recht op heb?’ Dat botst enorm.

Als onderzoekers zijn we slechts kleine radertjes in het mondiale watervraagstuk, maar we hopen duwtjes in de goede richting te geven. Op Wereldwaterdag heb ik bijvoorbeeld in een item voor het Surinaamse jeugdjournaal proberen duidelijk te maken dat schoon water geen liefdadigheid of gunst van de overheid is,

maar een mensenrecht. Diezelfde dag werd een verslag van ons werk aangeboden aan de voorzitter van het Surinaamse parlement. We komen met concrete voorstellen voor hoe ze in Suriname de waterwetgeving — die nog stamt uit de koloniale tijd — kunnen updaten. Mooi te zien dat ons werk instemming van de voorzitter van de Assemblee krijgt.”

Marleen: “In Nederland hebben we gelukkig hele mooie waterwetgeving. Maar voordat je een ander land kunt adviseren hoe het beter kan, moet je wel begrijpen waaróm het hier zo goed werkt. En dat is nog niet eenvoudig. Is het de techniek, de investering in kennis, ons ontwikkelingsniveau, de wetgeving, de wijze van financiering, de institutionele vormgeving met waterschappen of een combinatie?”

Utrecht is de enige Nederlandse universiteit die op deze schaal juridisch onderzoek doet naar duurzaam waterbeheer. We onderzoeken hoe het recht kan bijdragen aan oplossingen voor belangrijke maatschappelijke vraagstukken als toegang tot water, bescherming van de natuur, overstromingen, vervuiling, tekorten, gezondheid. Maar het recht alléén biedt niet de oplossing. Daarom werken we — wereldwijd — intensief samen met andere disciplines. Daar ben ik best trots op, zeker omdat multidisciplinair onderzoek

‘In Nederland hebben we gelukkig hele mooie waterwetgeving.’

Rijswick en Misiedjan vertelden hun verhaal over waterbeheer op de Universiteitsdag in april.

►► www.uu.nl/utrecht-centre-for-water-oceans-and-sustainability-law

Marleen en Daphina: een mooie samenwerking

vanuit juridisch oogpunt vrij nieuw is. We hebben elkaar nodig om daadwerkelijk verschil te maken in de transitie naar een duurzame samenleving.”

Daphina: “Eigenlijk ben ik heel positief over de toekomst. Want als we willen, kunnen we de problemen goed oplossen. De enige vraag is: willen we echt?”

wordt het een lastig verhaal.

Op het gebied van waterkwaliteit en vervuiling met bijvoorbeeld medicijnen, pesticiden, mest of microvezels, in combinatie met economische afwegingen, hebben we nog een hele weg te gaan. Moeten we ons zorgen maken?

Nee. We kunnen de waterkwaliteit prima op orde krijgen. Het vraagt alleen om keuzes.” ◀

‘Schoon water is geen liefdadigheid of gunst van de overheid.’

Marleen: “Mensen moeten bereid zijn te praten over herverdeling en kennisdeling. Niet alleen maar houden wat je hebt. Eén van de redenen dat Nederland het recht op water niet heeft erkend bij de Verenigde Naties, is de angst dat het verplichtingen oplegt om anderen te helpen. Maar wat wil je nou? Als de randvoorwaarde is dat wij eraan moeten verdienen,

Wat leren de verschillende generaties van elkaar?

Marleen: “Ik leer veel van mijn promovendi. De meesten hebben een open mind en veel lef. Ze doen dingen waarvan ik erg onder de indruk ben, zoals mediaoptredens en spreken op grote events met prominenten. Super stoer en inspirerend. Ze zijn ook veel internationaler ingesteld dan ik in mijn tijd was. **Daphina is een mooi voorbeeld: een sterke persoonlijkheid en maatschap-**

pelijk betrokken. Ze is heel goed in het naar buiten brengen van haar onderzoek, waarbij ze ook niet-wetenschappers bereikt. Precies het soort mensen dat de universiteit nodig heeft.”

Daphina: “Marleen is voor iedereen toegankelijk en legt door haar ervaring makkelijk en diplomatiek de vinger op de zere plek. En ze weet altijd een oplossing. Ze vertelt niet wat je moet doen, maar laat je creativiteit de ruimte, zodat je succesvol kan zijn met waar jij goed in bent. Een mooie samenwerking dus.”

Marten Roorda

‘Veel kinderen in de VS hebben een *opportunity gap*’

Ik heb mijn VWO-diploma behaald in 1979. Ik heb eerst een *gap year* genomen door te gaan werken bij een bank. Ik wist niet wat ik moest gaan doen, heb altijd een brede interesse gehad. Toen ik merkte dat ik al mijn verdiende geld omzette in Nederlandse literatuur, besloot ik om Nederlands te gaan studeren. In die tijd werd je geadviseerd om te gaan studeren wat je interessant vond, er was toch geen goed perspectief op werk. Dat heb ik gedaan.’

“Nederlands was heel populair toen, er waren zo’n 200 eerstejaars. Statistiek was het grote struikelblok, daardoor viel de helft af. Ik vond dat vak juist leuk en koos onderzoeksmethoden als bijvak. Iets wat later handig was bij het werken met toetsen. Na mijn kandidaats ben ik mijn eigen studie volledig gaan financieren door te gaan werken als journalist. Ik heb het doctoraal dus bijna volledig in mijn vrije tijd gedaan.”

“Het was heel moeilijk om in die tijd een kamer te krijgen in Utrecht. Ik moest het eerste jaar genoeg nemen met een klein kamertje in Overvecht. Daarna kon ik gelukkig verhuizen naar een mooie kamer vlakbij het Wilhelminapark. Ik heb altijd een binding gehouden met Utrecht, en met name met die wijk. Ik heb later zelfs een aantal jaren naast het Rietveld-Schröder-huis gewoond.”

“Ik vond Utrecht de ideale stad voor een studie. De sfeer van het middeleeuwse centrum en het uitgaansleven waren grote pluspunten. Ook de band met de universiteit heb ik altijd vastgehouden. Vanwege mijn werk bij Cito heb ik nog in de programmacommissie gezeten voor het NWO-onderzoeksprogramma ‘Begrijpelijke taal’, waaraan ook de universiteit meedeed. Een andere connectie ligt in de sport: sinds mijn komst naar Utrecht ben ik fan van FC Utrecht.”

“Ik heb aanvankelijk vooral als tijdschriftredacteur gewerkt, onder andere op de redacties van VT Wonen en Margriet, en ben zelfs een jaar lang royalty reporter geweest. Als journalist

kreeg ik gaandeweg meer verantwoordelijkheid en ging ik redactionele teams leiden als hoofdredacteur. Vervolgens maakte ik de overstap naar Reed Elsevier, waar ik een uitgeversrol kreeg met ook commerciële verantwoordelijkheid. In 2002 ben ik benaderd voor de functie van algemeen directeur bij Cito.”

“Bij Cito ben ik gaan bouwen aan de wetenschappelijke en technologische basis. Volgens mij was dit nodig om de concurrentie te verslaan. In 2004 werd ik uitgenodigd een keynote speech te houden in Palm Springs USA, voor de *Association of Test Publishers*, de Amerikaanse branchevereniging van toetsbedrijven. Daarin legde ik mijn visie neer voor de toekomst, signaleerde acht megatrends in toetsinnovatie die intussen allemaal zijn uitgekomen. Ik werd vervolgens actief in die Association, die ik hielp uitbouwen tot een internationale federatie. Intussen werden de activiteiten van Cito steeds internationaler, met opdrachten vanuit de hele wereld. De wetenschappelijke staf van Cito bereikte de wereldtop met publicaties in de belangrijke journals en zelfs in tijdschriften als *Science* en *Nature*. In 2006 was ik medeoprichter van een bedrijf in de vs, Kryterion, dat de eerste aanbieder was van online proctoring, toezicht op afstand bij toetsafnames — inmiddels ook bekend in het Nederlandse academische circuit.”

“De toetswereld is een relatief kleine wereld waarin ik inmiddels een vrij bekende figuur was. Eind 2014 stond er een vacature voor CEO van ACT op hun website. Een paar mensen in de vs hebben mij daarvoor aanbevolen. Vervolgens heb ik gesolliciteerd en ben het geworden. Mijn voorganger was een voormalig university president, maar de *Board of Directors* voelde wel dat ze iemand nodig hadden ‘uit het vak’. Een interessant besluit van de Board om mij te benoemen; ACT is immers een typisch Amerikaans instituut.”

“ACT is een organisatie van ongeveer 1100 mensen met een jaarlijkse omzet van rond de \$350 miljoen en verschillende vestigingen. Vlaggenschip is de ACT-test voor toelating in het

hoger onderwijs. Het neemt jaarlijks 15 miljoen toetsen af in meer dan 130 landen. Het is mijn missie om ACT gereed te maken voor de toekomst, waarvoor ik een team van topwetenschappers heb binnengehaald op het gebied van *learning analytics*, *adaptive learning* en kunstmatige intelligentie.”

“Met die nieuwe strategische richting heeft ACT de aandacht getrokken. Ook is ACT, vanuit onze missie en non-profit status, actief in liefdadigheid en sociale investeringen.

We werken samen met de grote foundations: Bill & Melinda Gates Foundation, Chan Zuckerberg Initiative, Bloomberg Foundation...

Ook ben ik een aantal malen in het Witte Huis op bezoek geweest. ACT heeft goede contacten met het *Reach Higher Initiative*. Michelle Obama leidt dit initiatief. Dat heeft er bijvoorbeeld toe geleid dat ik als VIP aanwezig was toen Michelle Obama in het Witte Huis haar afscheidsspeech hield als First Lady. Ik heb haar toen ook voor het eerst persoonlijk ontmoet.”

“Een van de drijfveren om mijn werk te doen is dat er voor veel kinderen in de VS een achterstand is, een *opportunity gap*

vanwege armoede of omdat ze in een minderheidsgroep zitten. Als je eerste generatie student bent, is dat heel wat, dan is alleen de inschrijving al een mijlpaal. Die inschrijving vindt plaats op College Signing Day. In Nederland is het niets bijzonders als je je inschrijft bij het hoger onderwijs, maar in de VS is dat heel bijzonder. Op *College Signing Day* lopen de meeste Amerikanen in het T-shirt van de universiteit waar ze afgestudeerd zijn. Ik heb mijn shirt van de Universiteit

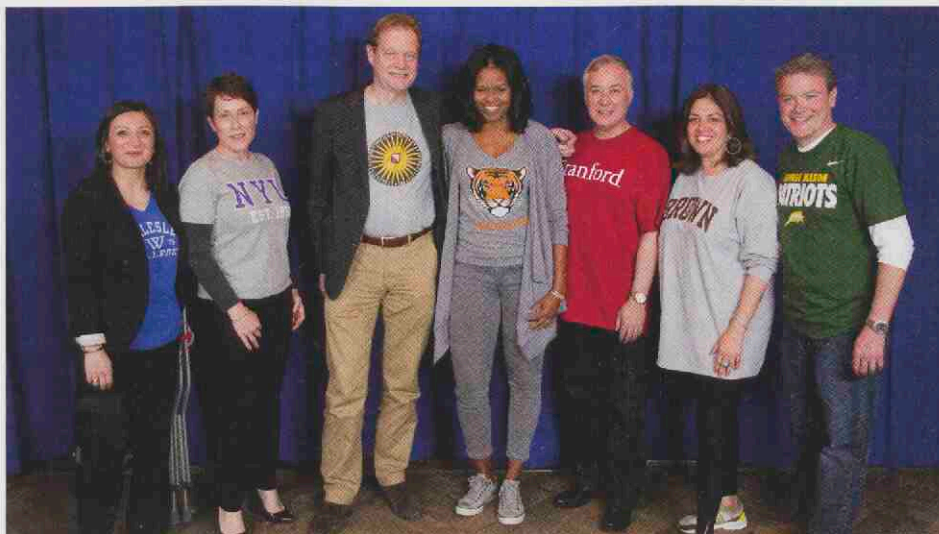
Utrecht gekocht via amazon.com. Na mijn bestelling werd het verzonden vanuit China, waar het gemaakt is...”

“Tijdens *College Signing Day* werd de Advisory Board

‘Maar de Board of Directors voelde wel dat ze iemand nodig hadden ‘uit het vak’.’ — Marten Roorda

van het *Reach Higher Initiative* geïnstalleerd. Ik ben daarin benoemd als lid. Achter de schermen had de Board een ontmoeting met haar voorzitter, Michelle Obama. Bij deze gelegenheid gaf ze mij een langdurige *hug*, zoals zij gebruikelijk is te doen, waarna ze zei: ‘You smell just like my husband’. Waarschijnlijk had ik hetzelfde geurtje op als Barack. Ik had van tevoren bedacht wat ik wilde gaan zeggen, maar dat ging de mist in door haar opmerking.” ◀

Marten Roorda met Michelle Obama

Benoemingen

▶▶ Marten Roorda

Nederlandse Taal- en Letterkunde (1988) is CEO van ACT Inc., wereldmarktleider in de VS op het gebied van academische toelatingstoetsen en in mei lid geworden van de commissie Reach Higher van Michelle Obama.

Diana de Wolff

Rechtsgeleerdheid (1982) is benoemd tot Bijzonder Hoogleraar Advocatuur aan de UvA.

Bart Rutten

Algemene Letteren (1997) is per 1 mei benoemd tot Artistiek Directeur bij het Centraal Museum Utrecht.

Henk Westbroek

Sociologie (1976) is begonnen als docent Muziekgeschiedenis aan de Rockacademie in Tilburg.

Janneke Wijnia-Lemstra

Rechtsgeleerdheid (1994) wordt per 1 augustus de nieuwe directeur bij Cumela Nederland, de brancheorganisatie voor ondernemers in groen, grond en infrastructuur.

Eva Klein Schiphorst

Algemene Letteren (1996) is benoemd tot Business Unit directeur bij Royal Haskoning DHV.

Frida van den Maagdenberg

Slavische Talen (1979) is toegetreden tot de Raad van Commissarissen van de Nederlandse Waterbank.

Aalt Dijkhuizen

Diergeneeskunde (1983) is benoemd tot voorzitter van de International Advisory Board van dierenfokkerij Hendrix Genetics.

Willy Spaan

Diergeneeskunde (1984) wordt per 1 juli de nieuwe voorzitter van de Raad van Toezicht bij Ipse de Bruggen, een organisatie in de gehandicaptenzorg.

Fonds op naam in beeld

‘Zonder dit geld had ik mijn onderzoek niet kunnen doen’

Wout Hanckman

Met het Professor Olaf Schuiling fonds, een Fonds op Naam beheerd door het Utrechts Universiteitsfonds, kan onderzoek aan de Utrechtse universiteit op het gebied van geochemie worden bekostigd, mits dat niet uit reguliere bronnen kan worden betaald. Het fonds is vernoemd naar de Utrechtse hoogleraar geochemie en experimentele petrologie Olaf Schuiling (1932), die ook na zijn emeritaat in 1997 tot op de dag van vandaag onderzoek bleef doen, onder meer naar methoden om klimaatverandering door broeikasgas tegen te gaan. In deze rubriek Goed Besteed vertellen drie studenten hoe zij van dit Fonds op Naam hebben geprofiteerd.

Fieke Mulders volgde een bachelor Aardwetenschappen en een master Earth, Water and Climate: “Ik ben nu drie maanden bezig met onderzoek in het gemeenschappelijke milieulaboratorium, een voorziening op het Utrecht Science Park voor Deltares, TNO en de Universiteit Utrecht. Een baan hoop ik later te vinden in het onderzoek, dat staat buiten kijf.

Ik ben Aardwetenschappen gaan studeren omdat ik graag onderzoek wil doen dat maatschappelijke impact heeft. Aardwetenschappen als vakgebied is

heel tastbaar; als ik ergens loop in de natuur vraag ik me af hoe het komt dat de omgeving er zo uitziet. Waarom dingen zijn zoals ze zijn, welke processen daarvoor hebben gezorgd. Scheikundige processen

zijn veelal een onderdeel van de verandering van de aarde. Juist dit tastbare onderzoek en de scheikundige opbouw van onze omgeving vind ik interessant.

Zonder het Olaf Schuiling Fonds zou mijn onderzoek minder diepgaand zijn. Het idee voor dit onderzoek kwam van mijn begeleider Helen King, die er zelf geen tijd en budget voor had. Het is meer een zijtak van haar onderzoek. Zij heeft me gewezen op het Olaf Schuiling Fonds. Dankzij dat geld heb ik meer tijd voor mijn onderzoek en kan ik gebruik maken van apparatuur waar ik anders niet bij zou kunnen omdat het vreselijk kostbaar is.”

Karel As volgde een bachelor Life sciences-biochemie/biotechnologie aan de TU Delft en doet nu de master Earth, Life and Climate in Utrecht: “Voordat ik naar Utrecht kwam heb ik in Delft ook nog een master gedaan: biocatalysis. Daarin lag de focus vooral op enzymen en hield ik me in hoofdzaak bezig met de geo- en biosfeer. Ik ben een tweede master gaan doen omdat ik niet goed wist wat ik wilde met mijn opleidingen. Earth, Water & Climate is breder dan alleen de enzymen; het is eigenlijk een combinatie van aardwetenschappen en microbiologie. Feitelijk wil ik me bezig houden met het hele systeem aarde en kijken naar hoe leven en aarde elkaar beïnvloeden. De aarde en de mensheid staan steeds meer onder druk en hebben elkaar nodig. Het klimaat speelt daarin een belangrijke rol, maar ook de uitputting van de aarde.

Ik heb nog geen vastomlijnd idee van mijn toekomstige carrière of droombaan en eigenlijk vind ik

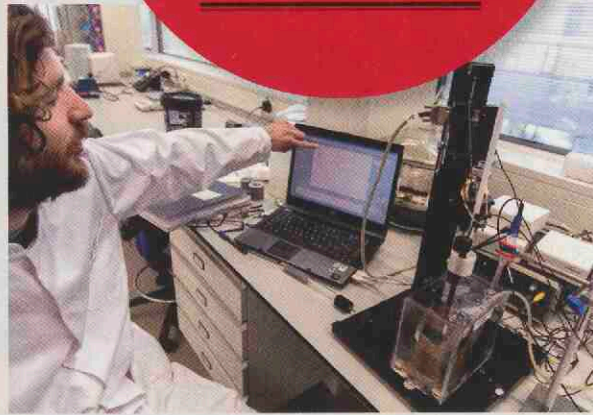
‘Als ik ergens loop vraag ik me af hoe het komt dat het er zo uitziet.’

Een Fonds op Naam is bedoeld voor bekostiging van specifiek onderzoek. Overweegt u zelf een fonds in te stellen, óf een bijdrage te leveren aan een bestaand fonds, ga dan naar:

►► www.uu.nl/fondsopnaam

Fieke Mulders

Karel As

dat wel goed zo. Ik zie wel wat er op mijn pad komt. Misschien ga ik na mijn master nog een stage doen naar microbiologische verbetering van landbouwgrond als duurzaam alternatief voor kunstmest.

‘Earth, Water & Climate is breder dan alleen de enzymen.’

Zonder het Olaf Schuiling Fonds had mijn onderzoek niet gekund. Het geld is vooral nodig voor het gebruik van geavanceerde apparaten zonder welke het onderzoek eigenlijk niets zou voorstellen.”

Wout Hanckman volgt de bachelor Aardwetenschappen: “Ik heb niks met stenen zoeken maar bestudeer wel graag de chemische componenten van een steen. Ik heb vooral belangstelling voor het klimaat en de veranderingen die plaatsvinden op onze aarde. Zoiets als vervuiling van grondwater vind ik enorm interessant. Ik wil graag bijdragen aan een schonere, duurzamere aarde.

Na mijn bachelor wil ik er een jaartje tussenuit om na te denken over mijn

toekomst. Ik twijfel tussen twee masters: Earth, Surface and Water of de educatieve master, want het lijkt me ook leuk om kinderen net zo enthousiast te krijgen voor aardrijkskunde als ik zelf was. Maar misschien eindig ik ook wel in een ander land.

Onderzoek doen vind ik leuker dan ik had gedacht, hoewel het ook moeilijk is. Het fonds helpt me daarbij. Ik krijg best een behoorlijk geldbedrag, en dat levert een zekere druk op om met iets te komen. Maar je leert er wel van: ik moet bijvoorbeeld zelf beslissen welke technieken en apparaten ik gebruik en waar ik mijn geld aan uitgeef. Dit is voor mij de beste en leukste manier om een scriptie te schrijven en ik zou het iedereen aanraden.” ◀

‘Ik wil graag bijdragen aan een schonere, duurzamere aarde.’

Doe mee!

Het Olaf Schuiling Fonds is tot stand gekomen dankzij het genereuze

initiatief van alumnus Henk Vriens. Het fonds voorziet in de mogelijkheid om buiten de gebaande paden fundamenteel onderzoek te doen dat anders niet zou plaatsvinden. “Als onderzoeksdirecteur vind ik deze stimulans voor de Aardwetenschappen natuurlijk fantastisch. Ik heb daarom direct besloten om zelf ook bij te dragen. Graag roep ik alle alumni, in het bijzonder de aardwetenschappers, op om mee te doen.” — Prof.dr. Jack Middelburg

►► Draagt u dit onderzoek een warm hart toe? Overweeg dan om ook een donatie te doen aan het Olaf Schuiling Fonds. Online kan dat eenvoudig via een mail naar: r.j.feunekes@uu.nl Zie ook: www.uu.nl/alumni

De onderzoeksmaster **Social & Health Psychology** (SHP) trekt ieder jaar diverse internationale studenten. De master werd in 2015 door Elsevier benoemd als *best master* in zijn categorie. In deze Illuster vertellen enkele oud-studenten SHP over hun tijd aan de Universiteit Utrecht.

Reflecties van internationale onderzoeksmaster-studenten

‘Wees gepassioneerd in je werk’

Sharon: “Mijn studie heeft me veel waardevolle onderzoeksvaardigheden geleerd. Ik merkte dit toen ik onderzoek deed in Ghana en Oman. De vaardigheid die ik het meest waardeer is het kritisch kunnen denken. Ik ben geïnteresseerd in het uitvoeren van toegepast onderzoek voor een NGO, in een andere culturele context. Dit betekent dat ik literatuur en Westerse onderzoeksmethodes moet kunnen toepassen in die culturele context en dat kan ik dankzij mijn master”.

Michelle: “Ik heb tijdens mijn studietijd in Utrecht de kans gehad om aan verschillende onderzoeksprojecten mee te doen, zowel binnen als buiten de Universiteit Utrecht. Ik heb onderzoek gedaan bij het RIVM, het UMC en ook bij mijn eigen studie in het lab op de universiteit. Het uitvoeren van zoveel hands-on onderzoek in al die verschillende projecten heeft ongetwijfeld bijgedragen aan mijn liefde voor onderzoek.”

Life's lessons

Dat je tijdens studeren in het buitenland veel levenslessen opdoet, beaamt iedereen. **Andreea:** “Mijn tijd in Utrecht heeft me veel belangrijke levenswaarden bijgebracht die ik nog steeds heb. Ik ben bijvoorbeeld veel bewuster en duurzamer gaan leven, ik werd verliefd op de fietscultuur, ik werd vegetariër, ik begon zonnige dagen te

waarderen, ik werd ruimdenkender en toleranter naar andere mensen. Ook heb ik een oog voor schoonheid ontwikkeld, want is Utrecht geen prachtige stad?”. Michelle herinnert zich vooral de vriendelijkheid van haar medestudenten en professoren. Ze heeft bijvoorbeeld nog steeds de kinderboeken die zij van hen kreeg om Nederlands te oefenen.

Huidige baan

De meeste voormalige SHP studenten beginnen na hun master een PhD, ergens in Europa of de vs. **Andreea** is momenteel een tweedejaars PhD-student aan de Universiteit van Houston in de vs bij de afdeling Sociale Psychologie. **Michelle** is nu bezig haar PhD af te ronden aan de Universiteit van Limerick in Ierland, waar ze samenwerkt met een NGO die zich richt op de preventie van zelfmoord en zelfbeschadiging. **Sharon** heeft drie banen tegelijkertijd: “Ik ben administratief medewerker bij het International Office van de Universiteit Utrecht, ik geefles in statistiek en methodeleer en ik doe onderzoek voor het LifeLongLearning programma van de Universiteit Utrecht. Mijn doel is om genoeg geld te verdienen om een langdurig onderzoeksproject in Ghana te kunnen uitvoeren. Ik wil de sociaal psychologische aspecten van gender gelijkheid en vrouwen empowerment onderzoeken. Het is lastig om hier een baan in te vinden, maar ik ben geduldig en weet zeker dat het gaat lukken. Dit is tenslotte mijn droombaan.” ◀

‘Mijn doel is om genoeg geld te verdienen om een langdurig onderzoeksproject in Ghana te kunnen uitvoeren.’

Ons Utrecht

Michelle Kearns (Ierland)

Mooie herinnering **fietstochtjes** in het weekend naar Kasteel de Haar, pannenkoeken eten in het bos en zonnige dagen doorbrengen in cafés aan de Oudegracht en de prachtige straten van het historische centrum van Utrecht.

Andreea Sutu (Roemenië)

Mooi aandenken **onderzetters** met het ontwerp van Utrecht en een mok met Delfst blauw design op mijn bureau op kantoor in de VS.

Sharon Schroen (Nederland)

Mooie stad **Utrecht** is zo lekker groen, waardoor het mogelijk is om van de natuur te genieten terwijl je toch een druk stadsleven hebt. Omdat de stad relatief klein is, is het gemakkelijk om werk en sociale activiteiten te combineren.

—
‘Ook heb ik een oog voor schoonheid ontwikkeld, want is Utrecht geen prachtige stad?’

Digitale cultuur maakt festivals belangrijker

Literatuur is overal in de stad

Als het aan **Michaël Stoker**, directeur van Het Literatuurhuis, ligt mag Utrecht zich binnenkort UNESCO City of Literature noemen. Een titel voor het leven, die wordt toegekend aan steden met een rijk literair en intellectueel verleden en — belangrijker nog — een bruisend literair heden. In gesprek met Stoker en hoogleraar **Geert Buelens** over de zichtbaarheid van literatuur in de stad.

Literaire festivals, lezingen, optredens van schrijvers, *poetry slams*: er gebeurt veel op het gebied van literatuur in Utrecht. Bij een heel groot deel van die literaire evenementen in de stad is Het Literatuurhuis betrokken. In 2013 kwam alumnus Michaël Stoker aan het roer te staan van deze nieuwe organisatie, waarin bestaande stichtingen en initiatieven verenigd werden. “In het grote culturele veld is literatuur een relatief kleine speler, dat is in alle steden zo, maar er kan wel gezegd worden dat we in Utrecht een bruisende literaire scene hebben”, zegt Stoker.

En toch overheerst bij velen het idee dat literatuur onder druk staat. Dat komt volgens hoogleraar Moderne Nederlandse Letterkunde Geert Buelens onder meer doordat literatuur nog altijd vooral wordt gezien als een individuele bezigheid.

“Het beeld van literatuur is: mensen lezen een boek en dat doen ze alleen. Ja, het literaire boek en de literaire schrijver hebben het moeilijker dan vroeger om hun publiek te bereiken”, bevestigt hij. “Maar, in de laatste tien jaar is literatuur zich steeds vaker ook buiten het traditionele boek gaan afspelen. Neem nu poëzie. Weinig mensen kopen bundels. Maar ga je onderzoeken wie er in contact komt met poëzie, dan zie je veel grotere cijfers.” Muurgedichten, voordrachten op YouTube, versregels getatoeëerd op een arm: ook dat valt onder literatuur. Privé grepen mensen altijd al naar poëzie bij ingrijpende gebeurtenissen in het leven, maar nu gebeurt het vaak ook publiek en collectief. Buelens noemt een gedicht dat de Antwerpse stadsdichter Bart Moeyaert schreef na een

racistische aanslag in 2006. “Op dergelijke momenten heb je iemand nodig die woorden kan vinden. Een gedicht kan dan een verbindende en bijna therapeutische functie hebben.”

Op het podium

In een stad als Utrecht komt literatuur meer en meer ook letterlijk in de spotlight te staan, tijdens kleine en grote evenementen. In mei opende TivoliVredenburg haar deuren voor het International Literature Festival Utrecht (ILFU), in september zal hier De Nacht van de Poëzie weer ruim tweeduizend bezoekers trekken.

Stoker: “De behoefte om literatuur en andere kunstvormen gezamenlijk te ervaren is van alle tijden. Maar vanaf de tweede helft van de twintigste eeuw is er wel een toename van literatuurfestivals te zien. De drang tot optreden en zich publiekelijk manifesteren ont-

‘In de laatste tien jaar is literatuur zich steeds vaker ook buiten het traditionele boek gaan afspelen.’

stond in de jaren zestig en zeventig en leidde tot een professionele festivalcultuur. Schrijvers die opgroeiden in de vrije jaren zeventig braken juist met de gevestigde institutionele festivals door gewoon zelf avondjes te organiseren.” Dat paste ook helemaal in de *do-it-yourself* mentaliteit van de jaren tachtig. “Zelf op een podium gaan staan is natuurlijk veel makkelijker dan zelf een boek uitgeven”, voegt Buelens toe.

En zo ontstond in 1980 na een paar anarchistische poëzienachten in België De Nacht van de Poëzie, een jaarlijks Utrechts festival waar dichters, gevestigde namen en nieuw talent, het podium betreden. “De Nacht groeide in de jaren negentig zelfs uit tot een instituut. Iedereen wilde daarheen, maar tegelijkertijd was het ook een gesloten bastion”, herinnert Michaël

De Vlaamse hoogleraar **Geert Buelens** is sinds 2005 werkzaam aan de Universiteit Utrecht en is sinds 2008 als gasthoogleraar Nederlandse letterkunde verbonden aan de Universiteit Stellenbosch (Zuid-Afrika). De focus van zijn onderzoek ligt op de wisselwerking tussen moderne (Nederlandse) literatuur en de samenleving. Deze zomer hoopt hij een cultuurgeschiedenis van de *global sixties* af te ronden. Naast zijn werk als wetenschapper, is Buelens ook dichter.

Michaël Stoker is directeur van Het Literatuurhuis in Utrecht, dat uiteenlopende evenementen organiseert met literatuur als uitgangspunt. Al tijdens zijn opleiding Taal en Cultuurstudies (2004) was Stoker als vrijwilliger bij verschillende literaire instellingen en initiatieven in Utrecht betrokken. Dat nam professionelere vormen aan tijdens en vooral ook na zijn promotieonderzoek over de Portugese dichter Pessoa (2013). Hij bracht in 2013 bestaande Utrechtse organisaties samen onder de noemer Het Literatuurhuis.

zich. Andere ‘clubjes’ waren op een laagdrempeligere manier bezig met literatuur, in bibliotheken of in cafés. “Ingmar Heytze, Vrouwkje Tuinman en Ruben van Gogh organiseerden onder de noemer Het Poëziecircus voordrachten in onder meer Café De Bastaard, vaak gewoon onversterkt vanaf het biljart.”

Uniek

Een samenwerking tussen De Nacht, Het Poëziecircus en andere partijen zoals de Stichting Literair Activiteiten Utrecht (SLAU) lag niet direct voor de hand. Tot de gemeente besloot niet langer geld uit te trekken voor de letteren. Een manifest tegen deze beslissing, onder meer ondertekend door de toenmalige decaan van de faculteit Geesteswetenschappen

Wiljan van den Akker, had geen direct politiek effect. “Wel heeft het mentaal iets in gang gezet bij al die mensen die zich in Utrecht bezighielden met literatuur.” Het zaadje voor Het Literatuurhuis, dat uiteindelijk in 2013 haar

wel in de alsmaar groeiende evenementencultuur. “Het is niet zo vreemd dat festivals en andere evenementen het zo goed doen,” denkt Buelens. “Muziek en series die je altijd en overal kunt streamen — dat is natuurlijk geweldig. Maar het vergroot tegelijk de waarde van wat zich maar één keer voordoet. En hoe meer cultuur we via oortjes en een privé-scherm tot ons nemen, hoe groter onze nood lijkt te worden aan ervaringen die we letterlijk met elkaar delen — niet door elkaar links te sturen, maar door ze samen te beleven.”

Onderzoek naar ervaringen

Stoker programmeert op de evenementen van Het Literatuurhuis geregeld wetenschappers van de Universiteit Utrecht. Ook Buelens nodigde hij verschillende keren op het podium uit. “Literatuur gaat er in wezen over om de wereld te begrijpen. Een schrijver probeert een bepaald perspectief, een gebeurtenis en de verhoudingen tussen mensen onder woorden te brengen. Wie zijn wij? Waarom doen we wat we doen? Dat is niet heel erg anders dan wat een wetenschapper doet, bij uitstek in de geesteswetenschappen.”

“Uiteindelijk komt alles in de geesteswetenschappen altijd weer uit bij de literatuur”, voegt Geert Buelens toe.

De ervaring van literatuur, zoals onder meer op literaire evenementen, is nu ook onderwerp van academisch onderzoek. “Onderzoek is niet langer alleen gericht op het literaire werk zelf of de context

‘Zelf op een podium gaan staan is natuurlijk veel makkelijker dan zelf een boek uitgeven.’

deuren opende, was geplant.

Stoker heeft met Het Literatuurhuis inmiddels een naar eigen zeggen “stevig onderkomen voor de letteren in Utrecht getimmerd.” Het Literatuurhuis vaart

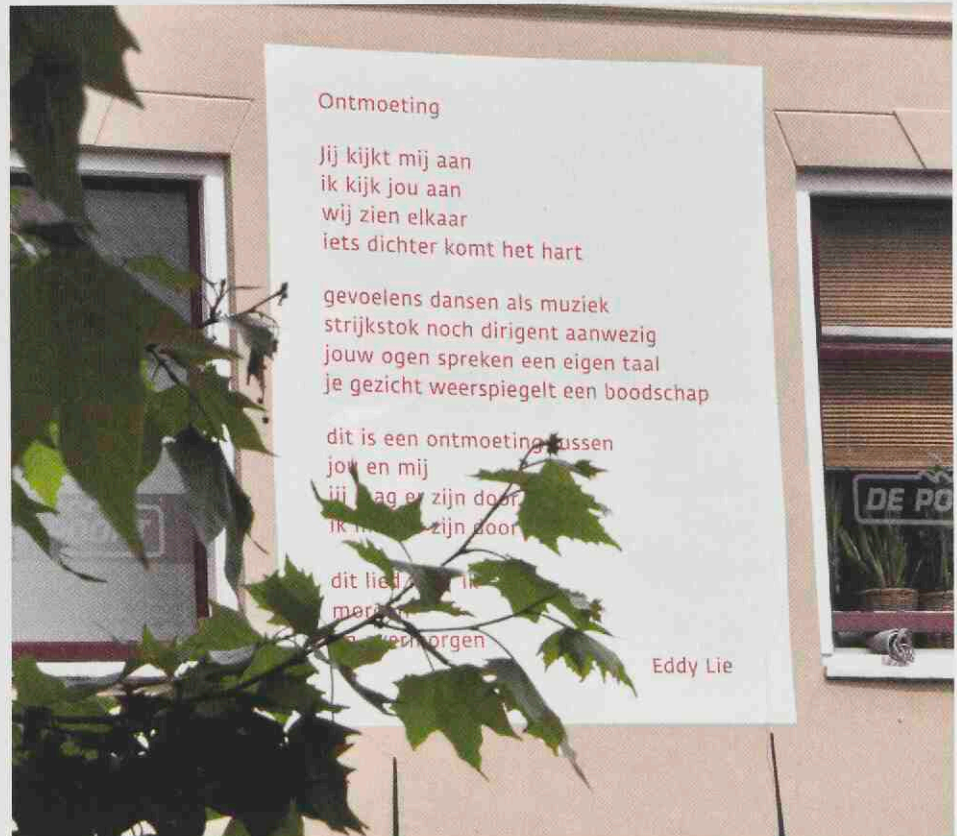
Mail en win

Voor wie literatuur graag live wil ervaren, hebben we 2 kaarten te verloten voor de Nacht van de Poëzie op 16 september. Liever thuis lezen? Maak dan kans op de Nachtbundel van 2016 en het door Het Literatuurhuis samengestelde boek over literatuur in Utrecht. Geef daarvoor antwoord op de volgende vraag — noem een dichter die op het podium zal staan tijdens de nacht van de poëzie 2017 — en stuur dat op naar: alumni@uu.nl. Vergeet niet uw adresgegevens te vermelden.

ervan. Het gaat ook over hoe mensen teksten gebruiken en wat teksten betekenen voor mensen. Dat is altijd al een grote vraag in de literatuurwetenschap geweest”, verzekert Buelens. “Er is een lange traditie van receptiestudie, maar wat was dat? Een optelsom van recensies. Dat zegt natuurlijk alleen iets over een hele kleine laag van de bevolking. Maar nu kun je via responses op Bol.com en sites als *Goodreads* echt een idee krijgen van hoe mensen teksten ervaren.” Stoker: “De digitale cultuur speelt dus ook hier een belangrijke rol. Door het digitaal exhibitionisme van tegenwoordig komen we veel meer te weten.”

Internationale plannen

Stokers plannen met Het Literatuurhuis zijn groot. De kandidaatstelling van de stad voor UNESCO City of Literature lijkt nog maar het begin. Als UNESCO besluit dit najaar de titel toe te kennen, wordt Utrecht als eerste stad in de Benelux onderdeel van een internationaal netwerk van twintig UNESCO Cities of Literature. “In zo’n familie van literairsteden kunnen we elkaar helpen om Nederlandse schrijvers aandacht in het buitenland te geven, vertalingen tot stand te brengen, schrijvers uit te nodigen om in Utrecht aan een nieuw boek te werken of lezingen

Muurgedicht van Eddy Lie, op de buitenmuur van eetcafé de Poort, Ledig Erf

te geven.” Aan internationale interesse is geen gebrek, weet Stoker. Eerder al haalde hij Nick Cave, Paul Auster en Michel Houellebecq naar Utrecht. “Voor buitenlandse schrijvers is Utrecht vaak een aangename verrassing: een mooi, oud stadscentrum, een grote universiteit, een

‘Voor buitenlandse schrijvers is Utrecht vaak een aangename verrassing.’

jonge en slimme populatie, een kalme en ongedwongen sfeer. Nick Cave kon gewoon op de Neude een sigaretje roken. Dick Bruna zei het ook: hij was toch wel een wereldwijd bekende kunstenaar, maar in Utrecht kon hij gewoon op de fiets naar zijn atelier zonder lastiggevallen te worden.” ◀

Straatpoëzie gezocht

Literatuur bevindt zich lang niet altijd in een boek, maar bijvoorbeeld ook op straat. Onder begeleiding van Buelens doet promovenda Kila van der Starre onderzoek naar die andere ervaringen van poëzie. Op haar website www.straatpoezie.nl verzamelt ze zoveel mogelijk voorbeelden van poëzie in de openbare ruimte van Nederland en Vlaanderen, om deze vervolgens als literair erfgoed te archiveren.

►► Een gedicht gezien? Stuur deze dan in op www.straatpoezie.nl

In afwachting van een verblijfsvergunning kunnen vluchtelingstudenten aan de Universiteit Utrecht gratis cursussen volgen. Dit InClUUsion-project werkt met een zogeheten buddy-systeem: een UU-student wordt aan een vluchteling-student gekoppeld.

Masterstudent Genderstudies **Rosa Wevers** is buddy van de Oegandese **Saphinah Batusa**. "Ik probeer Saphinah wegwijs te maken in heel praktische zaken, zoals Osiris, blackboard, hoe je moet printen, maar ook over de cultuur die hier aan de universiteit heerst", vertelt Rosa.

Saphinah is nu bijna twee jaar in Nederland en woont in Arnhem. Haar familie zit nog in Oeganda. Ze heeft daar een bachelor Geschiedenis en Frans gedaan, en zou in Nederland graag een master Pedagogiek willen gaan doen. "Ik volg nu al cursussen op bachelor niveau; misschien helpt dat. Er bestaan nogal wat

vooroordelen over niet-Westerse school-examens; je wordt niet heel gemakkelijk toegelaten tot een universitaire studie."

Samen voelen Rosa en Saphinah zich inmiddels vriendinnen: "We trekken veel samen op, praten over elkaars leven", aldus Saphinah. "Ik had in Utrecht al Summercoursus gevolgd, maar voelde me toch anders dan andere studenten. Dankzij mijn buddy ben ik me meer thuis gaan voelen. En dat is precies de bedoeling", vult Rosa aan: "Als buddy ben je méér dan een hulpje en vraagbaak. Ik zie Saphinah niet meer als vluchteling, ze is vooral Saphinah."

Interesse om mee te doen of op zoek naar meer informatie over InClUUsion?

►► www.uu.nl/inclusion
of mail inclusion@uu.nl

Eerste bewoners IBB keren na 50 jaar terug

Hoe ontzettend waar clichés over je studententijd kunnen zijn, blijkt als een groep zeventigers dit voorjaar IBB nummer 89 bezoeken. Hier brachten ze in de jaren zestig hun studententijd door.

"Mijn oudste dochter is hier verwekt. Dat staat me nog helder voor de geest." Jan Pasmans (69) zit samen met zijn vrouw op het bed tussen de teddyberen van de huidige bewoonster van het kleine

kamertje waar het grofweg vijftig jaar geleden gebeurde.

Pasmans ontboezeming is één van de vele wervelende anekdotes deze zaterdagmiddag. Zes oud-bewoners van de IBB brengen een bezoekje aan een unit op de derde verdieping van IBB nummer 89. Vijftig jaar geleden waren zij de eerste bewoners van het studentencomplex wat toen een *all boys* unit was.

Ze worden er ontvangen door de huidige bewoners, drinken champagne en halen herinneringen op. Er heerst een jolige sfeer. De huiskamer is tot de nok toe gevuld met vrolijke, luidruchtige oud-bewoners en hun echtgenotes. Naar het schijnt was er gisteren ergens een huisfeest, en toen de oud-bewoners rond twaalf uur aanbelden was het gros van de studenten nog bezig met ontwaken. Op de achtergrond klinkt toepasselijk *Hotel California* van the Eagles — "We haven't had that spirit here since nineteen sixty-nine".

In het huis hangt de typisch weeïge lucht van een studentenkot; het is een melange van etensresten, verschaalde alcohol en een brede variëteit aan obscure schimmels die zich de afgelopen 50 jaar diep de funderingen van het gebouw in knaagden "Toen was het net zo'n rotzooi." Volgens Frits Blacquièr (71) is er weinig veranderd in het complex.

DUB lanceert mobielvriendelijke site

Het Digitaal Universiteitsblad DUB heeft een nieuwe site. Bij het ontwerp is uitgegaan van de weergave op de mobiele telefoon. Hiermee komt DUB tegemoet aan de wens van de lezers zoals die naar voren kwam uit het lezersonderzoek van twee jaar geleden. Er is gezocht naar een overzichtelijke en heldere vormgeving, eveneens een wens uit het lezersonderzoek.

Nieuw is ook dat DUB artikelen in het Engels gaat publiceren. DUB vindt dat gezien de groei van het aantal internationale medewerkers en studenten, deze groep van informatie voorzien moet worden.

Taskforce moet diversiteit stimuleren

Hoe wordt de universiteit meer internationaal, meer divers en inclusief? Een Taskforce Diversiteit moet hiervoor met concrete voorstellen komen.

De collegevoorzitter noemde bij de kick off drie voorbeelden waarop de universiteit zich verbeteren kan. Het aantal vrouwelijke hoogleraren ligt bij de Universiteit Utrecht met 22 procent net boven het landelijk gemiddelde en dat is te weinig. Ook zou de universiteit meer een spiegel van de samenleving moeten zijn. Nu staat de Utrecht vooral bekend als een witte universiteit en zijn ook studenten uit de lagere inkomensgroepen ondervertegenwoordigd. Tenslotte moet de universiteit internationaler worden.

Recordopkomst verkiezingen Universiteitsraad

Maar liefst 26,3 procent van alle UU-studenten heeft gestemd voor de U-raad. Niet eerder was de opkomst zo hoog. De kandidaten van nieuwkomer De Vrije Student bleven desondanks met lege handen staan. Bij de medewerkers lukte het de Utrechtse Promovendi Partij (UPP) wél om twee zetels binnen te halen.

Bijna achtduizend studenten brachten een stem uit. Daarmee werd het record van 2014 (25,9 procent) overtroffen. De afgelopen twee jaar lag de opkomst op slechts 18 procent. Het opkomstpercentage bij de medewerkers lag met 33,8 procent juist een stuk lager dan bij de vorige verkiezingen in 2015.

Zeven universiteiten leiden samen
vijftien promovendi op:

‘We leggen een nieuw
vakgebied bloot waarover nog
weinig informatie is’

De meeste onderzoekers zijn er aan gewend te moeten reizen voor hun werk. Dat is op zichzelf niets nieuws — wetenschappelijk onderzoek is altijd al een internationale bezigheid geweest. Maar het unieke van het programma waar **Miguel**, **Imogen** en **Eric** aan meedoen is de naadloze manier waarop Europese instituties samenwerken om een nieuwe generatie onderzoekers op te leiden op het grensvlak van twee onderzoekgebieden.

Waar gaat jullie onderzoek over?
Eric: Wij doen onderzoek naar het grensvlak tussen kanker en stofwisseling. Centraal in dit onderzoeksproject staan een kleine groep genen of eiwitten die een rol spelen in beide. Het doel is om een nieuwe generatie onderzoekers op te leiden die iets afweten van beide werelden. We brengen groepen onderzoekers met verschillende achtergronden samen op een manier die vrij nieuw is.

Is het essentieel voor dit soort onderzoek om mensen vanuit heel Europa samen te laten werken aan hetzelfde project?

Eric: Het is niet essentieel, maar het heeft wel duidelijke voordelen. Als je samenwerkt heb je bijna onvermijdelijk een internationale setting. Wat dit speciaal maakt is dat het een trainingsnetwerk is: met zeven universiteiten leiden we de promovendi als groep op. Ook is het idee dat we elkaars werk kunnen aanvullen en op die manier veel tijd en geld kunnen besparen. Je kunt elkaar om apparatuur en expertise vragen, of naar één van de andere deelnemende instituten afreizen om gebruik te maken van het laboratorium voor een experiment dat hier niet, maar daar wel kan. En alle vijftien promovendi moeten een deel van hun onderzoek in één van de andere deelnemende labs doen.

Imogen: Het idee is, je gaat er heen en je neemt kennis mee terug. De samenwerking met de andere universiteiten is heel waardevol, want we bevinden ons in een nieuw vakgebied waar nog niet heel veel informatie over is. Je hebt veel verschillende expertises nodig om te kunnen begrijpen hoe iets werkt, en dat hebben we in dit netwerk.

Miguel: Het is echt een kans voor ons — naar verschillende labs gaan, veel mensen ont-

moeten. Want een netwerk is heel belangrijk in wetenschappelijk onderzoek. Dus je krijgt de kennis van de deelnemende instituten, maar ook het netwerk.

Eric: In zekere zin is dit jullie eerste netwerk. En het is een makkelijk op te bouwen netwerk omdat het er al is. Je eerste netwerk is belangrijk voor de rest van je carrière, is mijn ervaring.

‘Ook is het idee dat we elkaars werk kunnen aanvullen en op die manier tijd en geld kunnen besparen.’

Hebben jullie veel contact met de promovendi in de andere deelnemende instituten?

Imogen: Ja, we hebben elke twee weken een skype meeting, waarin mensen presenteren wat ze gedaan hebben.

We hebben dan discussies over hoe we elkaar kunnen helpen met experimenten en zo. We begonnen met een gezamenlijke trainingsweek in Sheffield en iedereen kon het daar meteen heel goed

met elkaar vinden.

Miguel: We hebben bijna dagelijks contact via facebook en whatsapp. En bijvoorbeeld als een van de studenten die nu in Spanje zit vragen heeft over hoe het er aan toe gaat in Spanje, dan helpen de Spaanse studenten die nu elders zitten, enzovoorts.

Hoe bevalt het jullie Utrecht tot nu toe?

Imogen: Iedereen is heel aardig en behulpzaam. Het is allemaal erg open, er is veel communicatie over waar iedereen mee bezig is.

Miguel: Ja, dat is heel fijn, het komt voor dat ik naar een seminar ga over een compleet ander onderwerp en dan een idee krijg dat me weer verder helpt met mijn onderzoek. Hier heb je zoveel top centra in zoveel verschillende gebieden, dat is echt geweldig inspirerend.

Eric: Wat mij trof was dat jullie allebei zo makkelijk en snel geland zijn hier.

Miguel: Dat was erg makkelijk eigenlijk. Weet je, ik kom uit het zuiden van Europa, en daar denken we wel eens dat mensen in Noord Europa koud en afstandelijk zijn. Maar dat blijkt helemaal niet waar te zijn!

Eric, tot algehele hilariteit: Misschien moet je daarvoor nog verder naar het noorden... ◀

Ons Utrecht

Eric Kalkhoven

Studie **biologie (Utrecht University); gepromoveerd op progesteron in borstkanker (Hubrecht Institute Utrecht); Postdoctoraal onderzoek aan de ICRF (London) en het LUMC (Leiden); momenteel UHD aan het UMC Utrecht.**

Favoriete plek in Utrecht **Lepelenburg, omdat het vlakbij het centrum is en toch heel relaxed.**

Imogen Morris

Studie **BA developmental biology (University of Manchester), MA molecular life sciences (Wageningen University); momenteel promovenda in Utrecht.**

Favoriete plek in Utrecht **terrasjes rondom de Oudegracht en de Dom.**

Miguel Hernandez

Studie **BA biochemistry and biotechnology (Universidad Europea de Madrid); MA advanced genomic and proteomic sciences (University of Nottingham); momenteel promovendus in Utrecht.**

Favoriete plek in Utrecht **terrasjes rondom de Oudegracht en de Dom.**

Tribbles Research And Innovation Network (TRAIN)

TRAIN is een door de EU gefinancierd onderzoeksprogramma op het gebied van kanker en stofwisseling. Het is in maart dit jaar van start gegaan. Het programma bevat 15 promovendi verdeeld over 7 Europese universiteiten: The University of Sheffield, het Universitair Medisch Centrum Utrecht, Helmholtz Zentrum München, Universidad Complutense de Madrid, Queen Mary University of London, Université de Nantes, University of Beira Interior.

▶▶ www.train-itn.eu

Dit jaar herdenkt wetenschappelijk Nederland, en met name Utrecht, dat precies honderd jaar geleden de eerste vrouwelijke hoogleraar het mannenbolwerk 'universiteit' betrad: Johanna Westerdijk. Zij werd in Utrecht benoemd tot hoogleraar Plantenziekten, en het KNAW-instituut voor schimmelcultures is dan ook naar haar vernoemd. In dit 'Westerdijkjaar' besteden Instituut én Universiteit veel aandacht aan de hoogleraar en haar vakgebied. Onder meer met een SchimmelLAB in het Universiteitsmuseum.

'Interactie met mensen, dat wilde ik'

Saskia van Wees over de ups en downs in de wetenschap

In de zomer was dr. Saskia van Wees, hoofd-docent plantenziektekunde, zijdelings betrokken bij het SchimmelLAB. Bezoekers kunnen een ziek plantje uit hun eigen tuin meenemen naar het lab, waar biologen het ter plekke analyseren. "Hoewel ik het al heel druk heb met onderzoek, onderwijs en management," zegt Saskia, "vind ik dat soort initiatieven belangrijk. Ik maak mensen graag bewust van de wereld om hen heen."

Saskia's dagelijkse praktijk ziet er echter anders uit. "Ik zit voornamelijk achter mijn pc, ben aan het vergaderen of geef onderwijs. Ik begeleid ook AIO's; ik wil eraan bijdragen dat ze later met een goed gevoel op deze periode in hun leven terugkijken.

"Vrije tijd? Die gun ik mezelf niet", vervolgt Saskia. Ze heeft net lesgegeven aan 24 Masterstudenten en zat daarvoor de hele ochtend te vergaderen. Terwijl ze uitblaast vertelt ze enthousiast over haar werk en over de

voor het vak biologie, maar het had ook fysiotherapie kunnen zijn. "Interactie met mensen en nuttig werk doen, dat wilde ik. Gelukkig zijn die aspecten in de wetenschap ook allemaal aanwezig."

Emotioneel zwaar

Ze kijkt met plezier terug op haar AIO-tijd. Ze werd begeleid door Corné Pieterse, nu hoogleraar aan de Universiteit Utrecht en één van de organisatoren van het Westerdijkjaar. Maar ze werkte ook in Amsterdam en deed een postdoc in Amerika. "Mijn periode in San Diego was de beste tijd van mijn leven. Dat is een mooie kant van de wetenschap: dat je overal ter wereld kunt werken. De keerzijde is echter dat het emotioneel zwaar kan zijn. Je moet goed om kunnen gaan met tegenslagen."

De tegenslagen die Saskia bedoelt zijn van uiteenlopende aard: een klimaatcel die oververhit raakt, zodat al het labwerk in één klap onbruikbaar is; een onderzoeksresultaat dat je maar niet kunt bewijzen; een paper die ondanks de hoge kwaliteit toch niet wordt gepubliceerd.

"Vreselijk, als dat gebeurt!", roept ze uit.

"Dan wéét je gewoon dat je waanzinnig goed werk hebt geleverd en dan kun je uit het reviewrapport afleiden dat zo'n commissie gewoon niet ziet hoe innovatief het is. Op zulke momenten denk ik dan:

'Ik had nooit gedacht dat ik in het hard-core onderzoek terecht zou komen.'

druk en de emoties die dat met zich meebrengt.

"Mijn vader was huisschilder en mijn zussen zijn verpleegster. Ik had nooit gedacht dat ik in het hard-core onderzoek terecht zou komen, maar ik volgde gewoon mijn hart." Dat hart klopte al vroeg

Op 28 aug: Symposium
in het Academiegebouw
over schimmels.

►► www.westerdijkinstituut.nl

‘Kom op, jongens, hoe veel werk moeten we nog dóen?!’ De lat ligt steeds hoger.’

Krop sla

Dat Saskia toch gedreven blijft om haar vak uit te oefenen heeft te maken met haar wens bij te dragen aan een oplossing van het wereldwijde voedselprobleem door de productie van gewassen te verbeteren.

‘Het dagelijkse leven van een wetenschapper is minder saai dan de mensen wellicht denken.’

“Ik zou het een ultieme bevestiging vinden als ik op een dag een krop sla in de winkel zie liggen met een patent dat voortvloeit uit ons werk. Maar daar is veel geduld voor nodig.”

Zelf vindt ze het niet altijd even gemakkelijk om daarmee om te gaan. “Ik ben een emotioneel mens,” glimlacht ze. “Ik kan heel enthousiast zijn, maar ook

ergens enorm van balen. Daar heb ik veel mee bereikt, maar voor mezelf en anderen is het wel eens wat te veel.”

Ups en downs

Haar perfectionisme vindt Saskia tegelijk een voordeel en een valkuil. “Ik ben eigenlijk te veel met mijn werk bezig. Ik moet bewust afstand nemen.”

Op de vraag waarom ze tijd heeft vrijgemaakt voor dit interview is haar antwoord: “Dan sta ik ook eens in een blad dat over andere dingen gaat dan de wetenschappelijke inhoud van mijn werk. Zo krijgen mensen een kijkje in het dagelijkse leven van een wetenschapper met al z’n ups-and-downs, wat minder saai is dan ze wellicht denken. Het is ook leuk voor mijn ouders: die vinden dit vast interessanter dan mijn wetenschappelijke artikelen!”

En het sluit natuurlijk mooi aan bij het motto van haar voorganger Johanna Westerdijk: “Van een saai en eentonig leven gaat zelfs een schimmel dood”. ◀

Mijn Utrecht

Saskia van Wees

Studie **Biologie**

Studentenhuus **Kievidtdwarsstraat 12**

Favoriete plek in Utrecht **De Weerdslois,**

met een ijsje van **Il Molino.**

Paardendraverij op de Maliebaan

Heel veel diergeneeskunde studenten hebben tijdens hun studie te maken gehad met de **Diergeneeskundige Studenten Kring** (D.S.K.). Vrijwel elke dierenarts in Nederland is er lid van geweest en heeft één of meerdere activiteiten van deze vereniging meegemaakt; of het nou de introductie voor nieuwe eerstejaars, de sportdag, het kerstdiner of het 'Peerdepieten' is. Omdat deze vereniging bijna 85 jaar bestaat (D.S.K. is in 1932 opgericht), is er van 4 tot 8 oktober een groots lustrumfeest onder de titel 'Territorium'. De meeste activiteiten vinden plaats op het terrein van de faculteit Diergeneeskunde op het Utrecht Science Park.

Maar voor in ieder geval één evenement wordt een uitzondering gemaakt: de spectaculaire kortebaandraverij. Op zaterdag 7 oktober zal voor dat doel de Maliebaan in de binnenstad afgezet worden. Het is dan de achtste keer dat deze draverij plaats vindt.

“Bij de voorbereiding bleek dat het elke vijf jaar moeilijker wordt om zo'n groot evenement in de binnenstad en op de Maliebaan te organiseren”, vertelt Moniek Amelink van de lustrumcommissie. “Elk jaar worden de kosten hoger en de regels strenger, en met tussenpozen van 5 jaar zijn deze veranderingen duidelijk merkbaar. Daarom zijn wij erg trots dat het met behulp van de gemeente Utrecht en de faculteit is gelukt om deze traditie ook dit lustrumjaar weer te kunnen laten plaatsvinden.”

De Maliebaandraverij in 2012

Tijdens het 10e lustrum mocht de D.S.K. voor het eerst deze statige laan in Utrecht omtoveren tot een heuse drafbaan. De 10e lustrumcommissie heeft dit voor elkaar gekregen door linea recta naar de toenmalige burgemeester van Utrecht, Mevrouw Vos-Van Gortel, te stappen om haar over de plannen in te lichten. Ze was direct razend enthousiast.

De 'Maliebaandag' bleek een enorm succes en is tot op heden een vast terugkerend onderdeel in het lustrumprogramma van dierenartsen in spé. De hele Utrechtse bevolking loopt uit voor dit gratis toegankelijke spektakel.

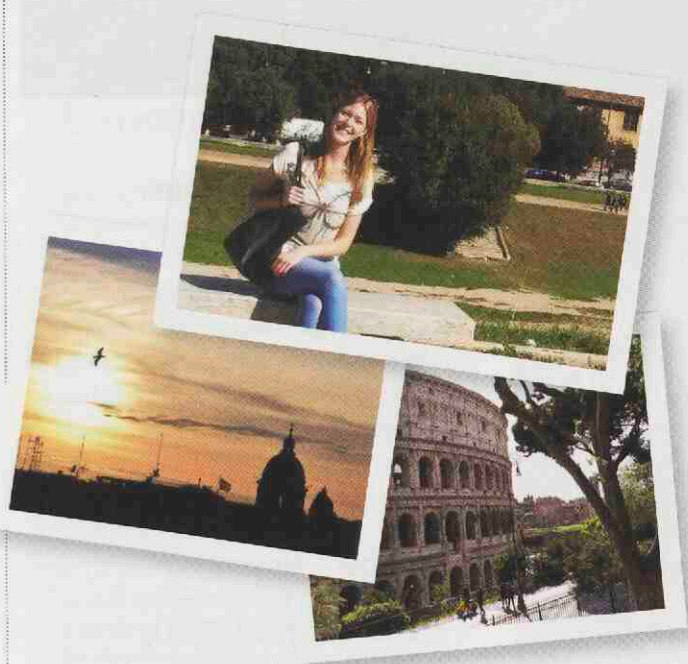
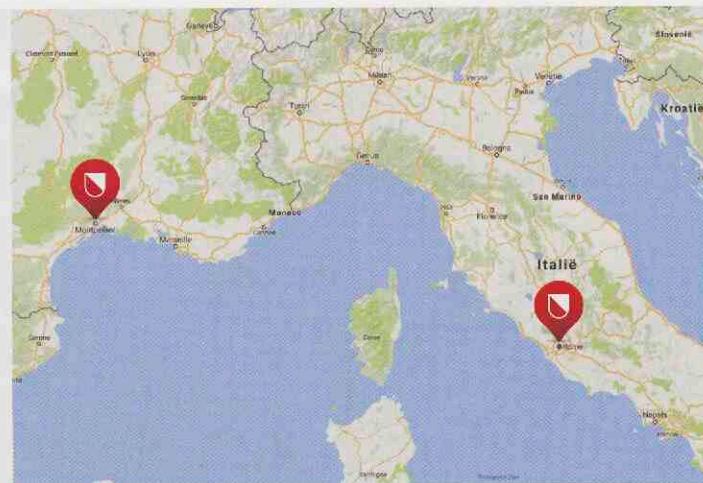
Parallel aan de draverij organiseren de studenten dan een soort markt, waarop

alle facetten van de studie Diergeneeskunde worden gepresenteerd. Er zijn kraampjes voor eten en drinken en er komt zelfs een totalisator, dus kan er naar hartenlust op het favoriete paard ingezet worden.

Alleen het avondprogramma (op het faculteitsterrein) is exclusief voor afgestudeerde dierenartsen en oud D.S.K.-leden, met volop gelegenheid om mooie herinneringen op te halen.

►► Zie ook de website van de lustrumcommissie: www.dskonline.nl/lustrum

‘Je onderdompelen in de lokale cultuur’

Aardwetenschapper **Elenora van Rijsingen** doet in Rome en Montpellier een promotieonderzoek naar aardbevingen: ‘Ik ben dankbaar dat ik de kans kreeg om nieuwe dingen te leren in een ander land en zo mijn wereld een beetje te vergroten.’

Ik riep altijd al dat ik wel een paar jaar in Rome zou willen wonen, dus de timing van deze vacature voor een promotieplek was perfect. En dan ook nog eens zo'n leuk onderwerp! Toch vond ik het best een eng idee om uit Nederland weg te gaan en ‘gewoon even in Italië te gaan wonen’. Pas een paar dagen voor de deadline schreef ik alsnog een brief.

De promotieplek waar ik op solliciteerde is onderdeel van een Europees project, waar in totaal zestien promovendi van verschillende Europese universi-

teiten aan deelnemen. Naast ons eigen onderzoek zouden we ook allerlei trainingen en workshops bijwonen binnen een overkoepelend onderwerp. Tijdens de sollicitatie kwam ik er pas achter dat mijn PhD niet alleen in Rome zou plaatsvinden, maar ook in Montpellier! Het zou een gedeeld project worden, waarbij ik officieel aan twee universiteiten zou promoveren.

Als ik er nu, anderhalf jaar later, op terugkijk, moet ik constateren dat ik geen idee had van waar ik destijds aan begon.

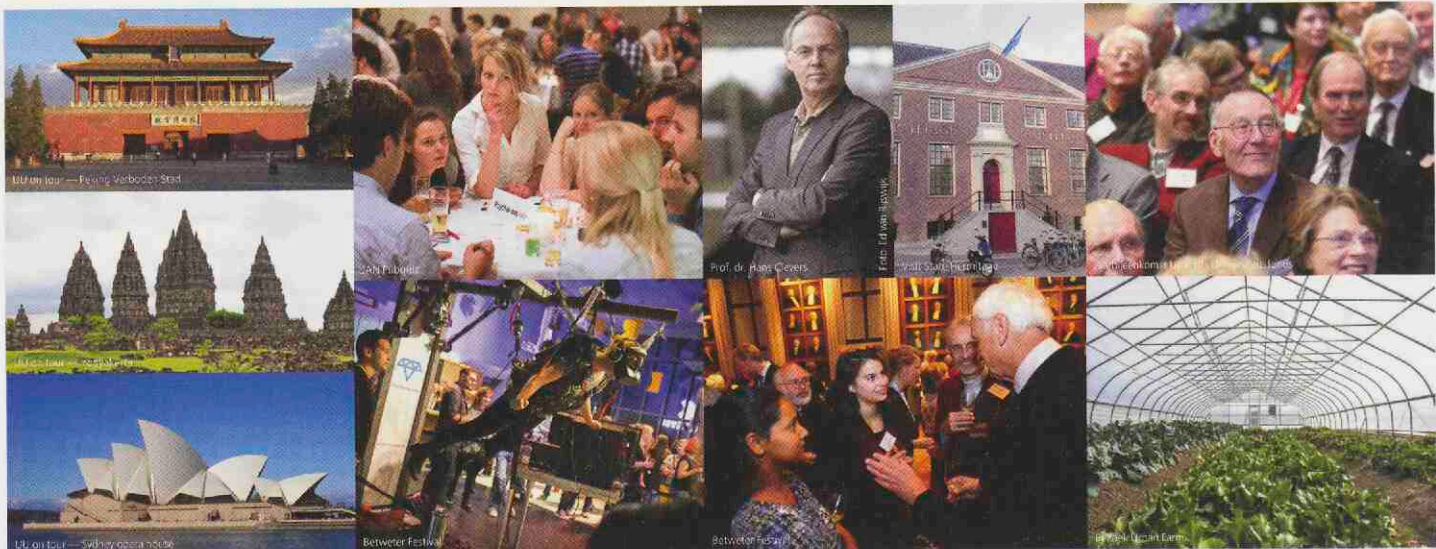
‘Hoe kunnen we bijdragen aan het maatschappelijke besef van de gevaren van aardbevingen en andere natuurrampen?’

Misschien was dat maar beter ook, alle verhuizingen, taallessen en bureaucratie die erbij kwamen kijken hadden me van tevoren wellicht wat afgeschrikt.

Inmiddels ervaar ik hoe het is om zowel in Italië als Frankrijk te wonen en probeer ik mezelf zoveel mogelijk onder te dompelen in de lokale cultuur. Daarnaast geniet ik enorm van mijn werk als wetenschapper. Ik vind het heel leuk om me met het natuurkundige aspect van een aardbeving bezig te houden, maar ook de link met de maat-

schappij vind ik erg interessant. Hoe komen onze wetenschappelijke bevindingen terecht bij de mensen die uiteindelijk cruciale beslissingen gaan nemen? En hoe kunnen we bijdragen aan het maatschappelijke besef van de gevaren van aardbevingen en andere natuurrampen?

Wetenschap stopt niet bij de publicatie van een artikel. Het is mede de taak van de wetenschappers om ervoor te zorgen dat hun resultaten een plek vinden in de maatschappij. Daarom probeer ik me naast mijn onderzoek ook bezig te houden met zogeheten outreach-activiteiten, waarmee ik aardbevingen, maar ook het begrip ‘wetenschap’ bekender wil maken bij het algemene publiek. Het is ontzettend leuk om iets relatief complex om te zetten naar iets wat iedereen kan begrijpen en zo een brug te slaan tussen twee werelden. Ik hoop hier in de toekomst nog meer mee te kunnen doen.

Speciaal voor alumni

►► Volledige agenda op www.uu.nl/alumni

Vrijdag 8 september

Academiegebouw Utrecht JAN Pubquiz

Inmiddels een klassieker voor jonge alumni: de JAN Pubquiz komt er weer aan! Op vrijdagavond 8 september gaan teams van 5-8 jonge alumni de strijd aan om de felbegeerde Alumnitrofee.

Donderdag 21 september

Vis kweken op de 6e etage? Bezoek Urban Farm Den Haag

Al gehoord van de Urban Farm Den Haag? Aan de Televisiestraat in Den Haag werd een oud kantoorgebouw omgetoverd tot stadsboerderij. De grootste van Europa! Op de zesde etage wordt vis gekweekt, een etage hoger, op het dak, is een grote kas gebouwd om knapperige sla en sappige tomaten te telen. Dat ziet er natuurlijk al lekker uit, maar ook het uitzicht op de stad mag er absoluut zijn!

Op donderdag 21 september 2017 organiseert de Haagse alumnikring een rondleiding en borrel bij de Urban Farm voor jonge UU-alumni die wonen of werken in Den Haag. Leeftijd: tot pakweg 40 jaar. Kosten voor rondleiding + borrel (eerste drankje gratis): 12,50 euro.

Tijdens de borrel vertelt een spreker over de toekomst van onze voedselvoorziening en de rol van de stad daarbij.

Donderdag 5 oktober

Utrecht JAN coachcafé

Speciaal voor jonge alumni! Ga aan de slag met vragen als: wat zijn mijn talenten? Hoe kan ik ze aanwenden en waar word ik gelukkig van? Na afloop is er een levend LinkedIn en een netwerkborrel waar je veel nieuwe contacten op kunt doen.

Zaterdag 28 oktober

Alumni visit to State Hermitage Amsterdam

Dr. Sarah Moran (Assistant Professor Department of History and Art History) will speak about 'Extraordinary Woman in the Golden Age', followed by a tour of the show of Dutch masters from the renowned St Petersburg collection.

The Nieuwe Keizersgracht wing will showcase one of the greatest treasures of the State Hermitage: the world's leading collection of Dutch Golden Age painting outside the Netherlands, as of 7 October 2017. No fewer than 63 works by 50 different artists are being brought to Amsterdam for a unique exhibition that will celebrate the paintings first (brief) 'home-coming' in 350 years.

►► Please note the event and tour will be conducted in English.

Donderdag 23 november

Brasserie Berlage Den Haag

43ste Themadiner

Prof. dr. Hans Clevers vertelt tijdens dit diner, georganiseerd door het Haagse alumninetwerk, over de ontwikkeling van organoïden (mini-organen van lichaamseigen weefsel) voor medisch onderzoek.

October - November

UU on tour in Asia and Australia

The UU Alumni Office is travelling the world to engage with alumni who took the world by storm. This Fall we will tour through Asia and Australia to visit 7 major cities. Save the date of the alumni gathering in the city closest to you and (re)connect with Utrecht, science and a network full of interesting other UU alumni.

- Beijing - 21 October
- Hong Kong - 24 October
- Singapore - 27 October
- Shanghai - 28 October
- Yogyakarta - 31 October
- Sydney - 31 October
- Jakarta - 2 November

Deelnemen
aan de UU
alumni-enquête?

►► Stuur een mail naar
alumni@uu.nl

Vrijdag 24 november

Utrecht

Jaarbijeenkomst Utrechts Universiteitsfonds

Op 24 november vindt in Utrecht de Jaarbijeenkomst 2017 plaats. Alle vrienden en donateurs van het Utrechts Universiteitsfonds zijn van harte uitgenodigd voor dit programma waar u meer zult horen en beleven over de bijzondere projecten, studentenactiviteiten en onderzoeken die ook dit jaar weer mede mogelijk zijn gemaakt door uw bijdragen.

►► Voor een impressie van de impact en activiteiten van het Universiteitsfonds, zie het Jaarverslag 2016 op www.uu.nl/ufonds

4 september, 16.00–17.15 uur

Opening Academisch Jaar — Domkerk

Op 4 september wordt de Opening van het Academisch Jaar feestelijk gevierd in de Domkerk. Elk jaar houden interessante sprekers een toespraak. Ook worden de jaarlijkse Studentenprijzen uitgereikt aan studenten die uitmuntend presteren in en buiten hun studie. De viering in de Domkerk is op 4 september vanaf 16:00 uur te volgen via een livestream en op een groot scherm op het Domplein.

►► Meer informatie en aanmelden: www.uu.nl/oaj

Studium Generale

Het podium voor kennis en reflectie
van de Universiteit Utrecht.

►► www.sg.uu.nl

Vrijdag 29 september

Utrecht, TivoliVredenburg **Betweter**

Festival — Feit & fictie

Tallose experimenten, performances, lezingen, muzikale optredens en talkshows. Betweter Festival is het festival voor mensen die buiten de gebaande paden willen denken.

7 en 8 oktober

Weekend van de wetenschap

Tijdens het eerste weekend van oktober brengt het Weekend van de Wetenschap je backstage bij bedrijven, instituten, universiteiten, instellingen en musea. Op meer dan 200 locaties in Nederland openen deze organisaties dan hun deuren voor het publiek.

►► www.hetweekendvandewetenschap.nl

21 oktober

Lustrum V.U.G.S.

Op 13 oktober 2017 wordt de studievereniging van geografie v.u.g.s. 95 jaar! Rondom het lustrumthema 'v.u.g.s. in Wonderland' zal er ook een Reünistendag zijn, op zaterdag 21 oktober. De activiteiten duren van 13:00 tot rond 18:30 uur, aansluitend diner.

►► reunisten.vugs@gmail.com

Hoop uit smeltwater

De gletsjers smelten wereldwijd, dat lijkt een uitgemaakte zaak. Maar niet als het aan Hans Oerlemans ligt. De hoogleraar meteorologie biedt verzet op de Morteratschgletsjer. Dit Zwitserse erfgoed wordt elk jaar dertig tot veertig meter korter, met grote gevolgen voor het natuurschoon en het toerisme. De meteoroloog heeft een plan. Van het smeltwater van de gletsjer maakt hij kunstmatige sneeuw. Sneeuw is erg effectief in het weerkaatsen van zonlicht. Oerlemans' idee is om deze kunstmatige sneeuw 's zomers op de smeltplekken op te spuiten. De professor heeft goede hoop dat de gletsjer hierdoor minder snel terugtrekt en misschien wel aangroeit. Al twintig jaar meet hij het smeltgedrag en de weersomstandigheden bij de gletsjer. Met de resultaten kan hij precies uitrekenen hoeveel en waar kunstmatige sneeuw nodig is om de gletsjer tegen terugtrekken te beschermen. Als dit lukt, betekent dit mogelijk de veiligstelling van dit stukje natuurlandschap.

www.uu.nl/morteratsch

